

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Samuelis De Cocceji, Henr. Fil. Sacrae Regiae Majestatis
Borussicae Magni Cancellarii, A Consiliis Sanctioribus
Status Et Rei Bellicae, Ordinis Nigrae Aquilae Equitis Etc.
Jus Civile Controversum Ubi ...**

Opus Ad Illustrationem Compendii Lauterbachiani ...

Cocceji, Samuel von

Lipsiae, 1766

De Privilegiis Creditorum.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9050

Qv. II. Quisnam sit effectus missionis ex secundo decreto?

Laut. pag. 585. verb. ita, ut &c. **R**ESP. Effectus hujus missionis varii sunt: (1) Regulariter enim missus jus retentionis habet, si res vel species debeatur, atque ita possessio transfertur, ut petitorium saltem reservetur debitori. C. f. §. In aliis. X. Ut lit. cont. (2) Si quantitas debetur, jus distrahendi misso competit. L. 7. §. 1. seq. h. t. (3) Hoc in missione ex causa damni infecti speciale est, quod missus ibi dominium consequatur. L. 5. §. 16. de Damn. infect. (4) In causa legatorum missus consequitur jus percipiendi fructus in contumaciam. L. 5. Ut in poss. leg.

DE

PRIVILEGIIS CREDITORUM.

Qv. I. An in deposito deponens jure separationis praeferatur aliis creditoribus?

Laut. pag. 585. verb. etiam in deposito &c. **A**FFIRMATUR, si res adhuc exstat, L. 24. §. 2. de Reb. Aut. Ibi: Si tamen nummi exstant, vindicari eos posse puto: etsi sit irregulare, i. e. pactum adjectum sit de tantundem restituendo. Nam sua natura est depositum, L. 31. Locat. pactum vero adjectum non mutat naturam negotii. Vid. supr. tit. de Pact. q. 19. Indeque deponens verus manet dominus. Missio vero fit in bona debitoris, non aliorum; in his enim nihil juris est creditoribus.

OBJ. d. L. 24. §. 2. ibi: Sed enim, qui depositis nummis usuras a mensulariis acceperunt, a caeteris creditoribus non separantur.

RESP. Loquitur de casu, ubi res non exstat. Conf. supr. tit. Dep. q. 15. Tunc enim desinit esse dominus. Idem quoque est, si separari non possit. Vid. Carpz. P. 1. c. 28. d. 15.

Qv. II. An sumtus funeris singulare jus praelationis habeant?

Laut. pag. 585. verb. (2) sumtus fune- ris. **A**FFIRMATUR, per text. expr. in L. 45. ibi: quae etiam omne creditum solet praecedere. L. f. in fin. eod. ibi: privilegium funerarium. l. 14. §. 1. eod. ibi: ex investis & illatis cum funerandum. Conf. Brunn. Conc. cred. c. 5. §. 14. & 15. Laut. h. Goth. ad L. 17. de Reb. aut. Jud. possid.

OBJ. L. 17. de Reb. aut. Jud. poss. ubi inter privilegiatos collocatur.

R E S P.

RESP. Etiam illi sunt privilegiati, qui jure prælationis veniunt.
Conf. d. L. 45.

Huc vero non pertinent vestes lugubres, *l. 14. §. 6. L. 37. de Relig. Mev. P. 6. dec. 74. seq. Carpz. P. 1. c. 28. def. 41. Brunn. Conc. cred. c. 5. §. 14. & 15.*

Qv. III. *An sumtus, pro cura ultimi morbi adhibiti, jure prælationis gaudeant?*

AFFIRMATUR; (1) quia medici vix accederent, operamque suam subministrarent creditori obærato, nisi spes solutionis sub hujusmodi privilegio eos invitaret; adeoque (2) vitæ humanæ favor est, medicis hujusmodi privilegium tribui; quod (3) in primis in morbis contagiosis verum est: his (4) accedit *L. 4. C. de Pet. hæc.* ubi damnatus restituere hæreditatem, retinere potest ac deducere sumtus erogatos in *infirmum* & in funus, adeoque utrique sumtus ejusdem videntur esse juris. Unde & conjunguntur in *L. 3. C. de Relig.* Eaque communis Doctorum est sententia, & praxi recepta.

Laut. pag. 586. verb. curam. Et c. ultimi morbi.

DISSENTIT celeberrimus Dn. Bodinus in *Disp. de Non præferendis sumtibus, in ult. morb. impensis.* Iniquum enim ei videtur, sumtus ejus curæ, ex qua defunctus est debitor, præferri debere sumtibus antiquioris curæ, quæ tunc vitam defuncto conservavit. Neque ullibi, ait, in Jure ita distingui, sed in *dist. L. 4. Et dist. L. 3.* in genere dici, sumtus in morbum, non ultimum, deduci posse, neque ibi de prælatione seu concursu debitorum agi, sed asseri saltem, peti posse a debitore. Equidem hæc satis æquitati conveniunt, sed contrarium in foro receptum est.

Qv. IV. *An merces famulorum gaudeat prælationis jure?*

AFFIRM. etsi (1) famulus tempore mortis non amplius fuerit in domino, *Brunn. Conc. cred. c. 5. §. 16.* quicquid dissentiat *Carpz. P. 1. c. 586. verb. 28. def. 25.* Sed & (2) etsi ufuras stipulatus sit famulus, & sic mutuum (3) merces fiat, *Brunn. d. c. 5. §. 17.* propter *L. 17. in f. pr. de Reb. aut. jud. poss.* nisi animo novandi id fiat, *d. L. 17.*

famul.

NOT. Merces famulorum debetur post sumtus funeris, quia hæc præferentia est ex consuetudine, quæ stricti juris est, *Laut. h. Dissentit Struv. h.*

Cocc. J.C.P. II.

Qqq

Ufu

Utu Marchiæ extenditur hoc privilegium ad omnes officiales, ita, ut Ministri Principis, ecclesiarum &c. ratione salariorum reliquis creditoribus præferantur, *Brunn. d. c. 5. §. 18.*

Qv. V. *An onera realia, rebus simpliciter inhaerentia, gaudeant privilegio prælationis?*

Laut. pag. 586. verb. (6) onera &c.

AFFIRM. si onera rei inhæres, antequam debitor quæsit rem cum causa sua; ea enim sunt extra bona debitoris, & debitor rem accipit cum suo onere, quod suo facto tollere nequit; indeque pertinent ad eum ordinem, quo domini ante omnia res suas separant, eoque fisco præferuntur.

Si autem ipse debitor onus illud reale rei imposuit, tunc videndum, quodnam antiquius sit: si enim vel fiscus, vel pignoratitius creditor, vel usufructuarius prævenit, his omnia bona prius obligata censentur, *L. 1. C. Si propt. publ. & sic ea onera præferuntur; nam privilegiata quoque pignora constituuntur tantum in bonis, quæ debitoris sunt, id autem jus antiquius non est debitoris.*

Atque hinc jam sponte fuit decisio quæstionis agitativissimæ: an pecunia hæreditaria, die *Erb. Gelder*, gaudeant jure prælationis? Affirmatur; quia onera realia sunt, quæ, si rebus simpliciter inhærent, præferuntur aliis creditoribus hypothecariis, *arg. L. 15. Qui pot. Laut. pag. 586.* Est autem pecunia hæreditaria (1) quam cohæres cohæredi ex causa familiæ erciscundæ, adeoque ex ipsa divisione debet, *Carpz. P. 3. c. 21. d. 8.* (2) Quando uni res adjudicata, & ille alteri in pretium condemnatus est, quia in universitate pretium succedit in locum rei, *l. 20. pr. §. 1. seq. l. 25. §. 1. de Haer. pet. Schütz. ad Mod. Pifl. P. 3. q. 124. n. 30. Wehner. voc. Erb. Geld.* (3) Quam hæres cohæredi e bonis immobilibus ex hæreditate patris, matrisve, aut alterius cuiusvis, communiter acquisitis, singulis annis præstat, *Carpz. P. 3. c. 21. def. 8. Id. L. 4. Resp. 15. Thil. Dec. 7. O. 1. Berl. P. 1. c. 64. n. 115. Moller. 1. sem. 26. n. 1. & c. 41. n. 8.* Quo etiam referunt (4) si prædium extraneo vendatur pretio, per intervalla solvendo, *Berl. d. l. n. 117. Moll. d. c. 26. n. 12. & P. 1. c. 28. n. 29.* Sed rectius saltem actio venditi inde datur, *Carpz. P. 3. c. 21. def. 9.*

Cessat igitur (1) si præcessit venditio; quia tunc non præstatur hæc pecunia ex titulo familiæ erciscundæ, sed ex titulo emti venditi, *Carpz. P. 3. c. 21. def. 8. n. 5. & P. 1. c. 28. def. 57. Phil. Dec. 7. O. 1. n. 3. & 5. Coler. Dec. 279. n. 2. H. Pifl. O. 142. n. 1. seq. Wehu. voc. Erb. Geld.*

(2) Si

(2) Si in mutuum convertatur, & usuras inde stipuletur creditor, *Ziegl. ad Ord. proc. t. 42. in f. Carpz. P. 1. c. 28. def. 6. Et d. const. 21. def. 59. item d. L. 4. Resp. 16. Phil. Dec. 7. O. 2. Struv. Ex. 44. th. 47. Dissentit Brunn. c. 5. §. 21.* (3) Si bona sint mobilia, ex quibus aliquid singulis annis praestari debet, *Carpz. d. def. 8. n. 6.* (4) Neque jus hoc praelationis competit contra tertium possessorem fundi, *Ziegl. d. l. Nec* (5) nisi ratione honorum, pro quibus solvendum, non reliquorum. Cessat (6) si post diem venientem fuit in mora petendi, tunc tacite videtur mutuum contraxisse, *Carpz. P. 1. c. 28. def. 60.* quod tamen suspensum videtur; quia ita nudo pacto fieret mutuum: *conf. supr. tit. de Reb. cred. qu. 9.* Rectius ergo tunc erit vel tacitum mandatum, vel constitutum. His omnibus casibus definit esse jus haereditarium, & ex titulo singulari debetur.

Qv. VI. *An uxor moto concursu jus retentionis habeat?*

Moto concursu uxores deceptorum jus retentionis urgere, eoque *Laut. pag. 586. verb.* gravissimas creditoribus movere vexas solent, bene ergo iudex ponderare debet, num omnia requisita juris retentionis adsint; de quibus late & perquam eleganter differit *Mev. p. 5. dec. 57. n. 9.* Si enim dos v. gr. illiquida sit, non locum habet jus retentionis, *Carpz. p. 2. c. 25. def. 17. Et l. 4. Resp. 20. per tot.* Non tamen est illiquida, si per documenta quodammodo verificetur, testesque producantur habiles, ex quorum assertione in continenti veritas demonstrari possit, *Mev. p. 5. dec. 57. n. 9.* Atque ita in Curia Halberstadiensi iudicatum d. 19. Dec. 1709. in causa des Lohrschen Concurs, contra Curatorem der Lohrschen Ehe. Frau.

Qv. VII. *An uxor, quae jus retentionis habet moto concursu, etiam administrare bona possit? Et an alimenta ei praestari debeant?*

Si de jure retentionis, & quod illum locum habeat, certo constat, *Laut. ibid.* uxores administrationem quoque sibi vindicare solent. Equidem uxori administrationem desideranti eam negari non debere, ait *Carpz. p. 2. c. 25. def. 14. n. 1. seq.* Verum tutius, & juri magis conforme est, curatori administrationem honorum conferre, *Mev. p. 3. dec. 255. Brunn. Conc. Cred. c. 1. §. 11.* tum quia par est omnium credito-

ditorum conditio, omnesque commune jus habent. *Brunn. d. c. 1. §. 8. n. 5. Mev. p. 5. dec. 125. n. 1.* Indeque uni altero invito nulla administratio competere potest: tum quia periculosum est, foeminae, quae simul debitorum est, administrationem committere, quae reliquis creditoribus ratione perceptorum inextricabiles lites movere possit. Atque ita in Curia Halberstadiensis iudicatum in *Causa des Löhrschen Concurs, c. Curatorem der Löhrschen Ehe-Frau, d. 19. Dec. 1709. & Menfe Dec. 1710.*

At curator bonorum & uxori, quae jus retentionis habet, alimenta durante processu praebet: Debentur enim uxori alimenta, quia interim dote sua, ac usuris, quas inde percipere potuisset, carere debet. *Carpz. p. 2. c. 25. def. 12. n. 2.* Non tamen debentur in infinitum, sed pro quantitate dotis, & necessitate uxoris. *Carpz. d. def. 12.* atque ita iudicatum in *eadem Causa.*

Qv. VIII. *An sponsa de praesenti habeat hypothecam cum privilegio personali?*

Dissentit Laut. pag. 586. verb. licet de praesenti &c. AFFIRM. *L. 17. §. f. L. 18. L. 19. pr. h. Conf. supr. tit. In quib. caus. pign. vel hyp. qu. 7. ubi & ea, quae obstant, resolvimus.*

Qv. IX. *An in re, pecunia nostra comparata, hypotheca cum personali privilegio locum habeat?*

Laut. pag. 587. verb. nam aliis tantum. Laut. pag. 587. verb. hoc Dd. extendunt &c. RESP. Vid. *supr. L. 20. tit. 2. qu. 12.* Hodie Dd. jus hoc praerogativae extendunt ad casum, quando venditor sibi reservavit hypothecam in re, per *L. 7. C. Qui pot. ubi datur ei, cujus pecunia res comparata: vel qui ad eam comparandam credit, nihil vero interest, tertius crediderit pecuniam, an venditor pretium: quin in hoc major ratio; quia, fide de pretio data, dominium amittit, ea lege, ut pignus sit, Rauchb. P. 1. qu. 5. n. 14. Brunn. Conc. cred. c. 5. §. 63. Gail. 2. O. 12. n. 4. Mev. Part. 5. Dec. 59. Carpz. P. 2. c. 28. def. 20. & 21.*

Qv. X. *An pupilli quoque hypothecam privilegatam habeant in re, quae earum pecunia comparata est?*

Laut. pag. 587. verb. (4) pupilli &c. AFFIRMATUR *L. 7. Qui pot. L. p. de Serv. pign. dat. Non vero in bonis tutorum; haec enim hypotheca simplex est, L. 20. C. de Adm. tut. Conf. supr. tit. in quib. caus. pign. qu. 4. OBJ. L. 19. §. 1. & L. seq. h.*

RESP

RESP. Agi ibi de privilegiis personalibus, uti patet ex *d. l. 19. §. 1. junct. l. 32. h.* Id enim solum ab initio habuisse videntur; postea vero a Constantino quoque datum fuit pignus, *d. l. 20.* quin & utrumque simul dari potuit, *l. 24. §. 1. h. junct. L. 1. in quib. caus. pign.*

Qv. XI. *An fiscus gaudeat hypotheca privilegiata?*

NEGATUR: Nam in bonis debitorum propter onus publicum, ad-
 ministrationem, vel quoties ex contractu suo agit, (*vid. Laut. l. 1. Laut. pag. 20. tit. 2. pag. 406.*) tantum simplicem habet hypothecam, quæ cedit an-
 tiquiori, *l. 8. l. f. pr. Qui pot. l. 2. C. de Priv. fisc.* *Dissent. Laut. pag. 587. verb. (5) fiscus.*

OBJ. *L. 28. de Jur. fisc.*

RESP. Ibi fiscus prior contraxit, uti id clarius exponitur in *d. l. 2. C. de Priv. fisc.* indeque præfertur ex tempore, non privilegio.

Qv. XII. *An fiscus in poenali debito veniat denuum post chirographarios?*

AFFIRMATUR, *l. 17. l. 37. de Jur. fisc.* In pœnis enim privilegium *Laut. ibid.*
 non est, *l. un. C. de Poen. fisc.* neque jus aliis quæsitum ob deli-
 ctum debitoris auferri vel imminui potest, alias illi punirentur, *d. L. verb. nisi debitum.*
un. Sed & debitor hoc æs alienum non amplius in bonis habet, in-
 deque non de suo, sed de alieno pœnam solveret: hinc recte dicitur,
 æs alienum deduci debere a bonis, quæ pœnam debent. *l. 11. l. 22. l. 48. §. 1. de Jur. fisc.*

OBJ. *l. 46. §. 3. de Jur. fisc.* ubi fiscus semper habet pignus.

RESP. Excipiuntur pœnæ, *dd. LL.* Hinc si fisco debetur qua-
 druplum, cui simplum inest, v. g. ex administratione, in simplio fiscus
 præfertur, in triplo postponitur. *Vid. O. Car. art. 156.*

Qv. XIII. *An hypothecarii privilegiati, invicem concurreres, collocentur ex ordine temporis?*

NEGATUR, (1) propter *Nov. 97. c. 3. verb. plurimum &c.* ubi pri-
 vilegium dotis præfertur ei, quod datum est creditori, qui pro *Dissentit Laut. pag. 587. verb. Hi invi-*
 refectione ædium credidit; (2) per *d. Nov. c. 4.* ubi privilegio dotis
 præfertur privilegium ejus, qui credidit in militiam. *cem &c.*

OBJ. (1) *L. 2. L. 8. C. Qui pot. in pign.* ubi potior jure dicitur,
 qui potior est tempore.

RESP. Verum hoc est de creditoribus privilegiariis, de quibus
 Lauterbach in sequentibus agit.

OBJ. (2) Quod privilegiatus contra æque privilegiatum non utatur privilegio.

RESP. Non sunt æque privilegiati, quia, licet in eadem classe ponantur, ejusdem tamen classis varii sunt gradus.

Qv. XIV. *An respublica creditrix habeat privilegium personale?*

Laut. pag. 587. verb. Respublica &c. AFFIRMATUR, *L. 38. §. 1. ibi: omnibus chirographariis creditoribus præfertur &c. ff. h. t.*

OBJ. *L. 8. ff. Qui pot. ubi etiam fisco præfertur.*

RESP. (1) Loquitur de pœna, quæ fisco debetur, in hac enim etiam chirographarii præferantur.

RESP. (2) Loquitur de republica, cui expresse pignus constitutum est. Vid. *Dr. Berg. h. qu. 5.*

RESP. (3) Præfertur fisco in re illa in specie obligata; quia scilicet fisco in reliquis bonis satis prospectum est.

Qv. XV. *An chirographarii collocentur ex ordine temporis, an ex causa favorabiliori?*

Laut. pag. 588. verb. Hi si sint &c. RESP. Neutrum obtinet, sed omnes concurrunt pro rata debiti, solo casu depositi excepto; nam debitor rei depositæ non exstantis præfertur chirographariis, *Laut. p. 588.*

Qv. XVI. *Quis sit processus in concursu?*

Laut. pag. 588. verb. de processu &c. Digna est hæc materia, ut latius evolvetur, in primis cum quotidie occurrat.

§. 1. Concursus creditorum est, quando debitor (vel ipsi creditores,) petit convocari creditores, ut illis omnia sua bona cedat, exque iis cuique secundum juris prærogativam satisfiat, *Brunn. de Conc. Cred. c. 1. §. 1.*

§. 2. Hic processus vocatur processus Cridæ: hinc formula: *In Cridæ und Erstigkeit Sachen* &c. item *Grand-Oblations-Concurs, Liquidations-Process* &c. *Stryk. ad Brunn. d. 1. §. 1.*

§. 3. Creditores provocati tenentur sequi forum debitoris, qui tanquam miserabilis persona Judicem superiorem implorare potest, *Br. d. c. 1. §. 2.* adeo, ut si plures iudices sint, ipsi electio concedatur, *Stryk. in Not. ibid.*

§. 4. Aliquando per delegatos & sine strepitu iudicii examinantur jura prioritatis, *Brunn. & Stryk. d. 1.*

§. 5.

§. 5. Convocatis creditoribus debitor se offerre debet ad cessionem juratam bonorum, *Brunn. d. c. 1. §. 3.*

An ergo invito eo moveri potest concursus? Negat *Brunn. d. c. 1. §. 4.* quin debitorem ad cessionem bonorum provocantem poenitere posse, ait *d. §. 4.* Nisi semel creditoribus addicta sint bona, *Stryk. ibid.* Rectius vero asserimus, creditores contra debitorem morosum, etiam invitum, concursum excitare posse, nec debitorem id evitare posse, nisi in continenti ex libris suis probet, satis se solvendo esse.

§. 6. Concursu moto, (1) inducitur litis pendentia & actiones ante jam intentatae remittuntur ad concursum, etsi immissio jam facta sit, *Brunn. c. 2. §. 6.* Nisi vel res judicata adsit, vel debitum jam absque fraude creditorum ante concursum jam solutum sit, *d. c. 1. §. 8.* (2) In Marchia & Ducatu Magdeburgico sistitur cursus usurarum; (3) Impedit jus offerendi; (4) Inducit causae continentiam, & (5) Bonorum communionem, vi cujus omnes creditores commune jus habent, donec super prioritare sententia feratur, *Brunn. d. §. 8. ibique Stryk.*

§. 7. Statim ac debitor ad concursum provocat, vel creditores concursum movent, CURATOR BONORUM constitui debet, vel a creditoribus, vel, si convenire non possint, a Judice. Hic inventarium conficit, administrat nomine creditorum, iisque rationem reddit, *Br. d. c. 1. §. 11.* Aliquando administratio relinquitur ipsi debitori, *Br. c. 1. §. 6.* Sed nec id consultum ait *Stryk. ad d. §. 6.* nec invitis creditoribus id fieri potest.

§. 8. Praeterea CONTRADICTOR constituitur, vel a creditoribus, vel a judice, qui contradicit nominibus, & annuo salario concessio curam habet omnium creditorum, ejusque, quod eorum interest, *Brunn. d. c. 1. §. 10.*

§. 9. Sumtus processus ex bonis debitoris sumuntur, & praeferruntur omnibus creditoribus, etiam doti, *Brunn. d. c. 1. §. 12.*

§. 10. Citatio de essentia totius processus est, eaque fit non a Judice communi omnium creditorum, sed ab ordinario, & in foro domicilii; omnesque creditores comparere tenentur sub poena praecclusionis, licet alias jurisdictioni citantis sint exempti, *Brunn. c. 2. §. 1. & 5.*

§. 11. Sufficit vero, vocari creditores in genere, (quanquam tutius fit, viduas, pupillos &c. in specie vocari, *d. c. 2. §. 2.*) & quidem

quidem per proclama, quod affigitur in trium vicinorum territoriis.
d. c. 2. §. 10.

§. 12. Requiritur trina citatio (binam admittit *Brunn. d. c. 2. §. 3.*) & uno termino elapso, contradictor alium impetrare debet, *c. 3. §. 11.* Contenta citationis sunt, ut creditores condicito die compareant, debita sua doceant, & originalia producant, *d. c. 2. §. 4.*

§. 13. Huic citationi parere debent omnes creditores, forenses & privilegiati, *d. c. 2. §. 5.* inimisi, *d. c. 2. §. 6.* quibus in diem & sub conditione debetur, *ibid. §. 7.* etiam qui dominus rei mansit, *ibid. §. 8.*

§. 14. In termino CONTRADICTOR exhibet inventarium, *Brunn. c. §. 1.* Producuntur mandata, *ibid. §. 2.* ac originalia, quorum fidem examinat contradictor, *ibid. §. 3.* & vel ad protocollum jura deducuntur, vel si altioris indaginis sint, in scriptis proceditur, *Brunn. ibid. §. 4.* Una causa conclusa, suspenditur decisio, usque dum in omnibus conclusum sit. Contradictori autem deferri juramentum nequit, *ibid. §. 5.* & sententia conditionalis hic ferri potest, *d. c. 3. §. 15. Et c. 5. §. 3.*

§. 15. Ante omnia in eodem termino contradictor contumaciam non comparentium creditorum accusat, & tunc per sententiam declaratoriam hi excluduntur a concursu, *d. c. 3. §. 11. ibique Stryk.* (non a suo debito, *ibid.*)

§. 16. Durante processu, ambages amputandæ, nec dilationes sine justissima causa concedendæ sunt, *d. c. 3. §. 13. Et c. 4. §. 8.*

§. 17. Probatis creditis de prioritare disputatur, *Brunn. c. 4. §. 1. Et 2.* Contradictor singula nomina examinat, eaque impugnat, *ib. §. 5.* & si quid omittit, concreditores id supplere possunt, *c. 3. §. 8. Et 9.* Unde & creditor juramentum defert, *d. §. 8.*

§. 18. Quando in singulis causis conclusum est, vel Judex loci sententiam fert, vel acta transmittuntur, *d. c. 4. §. 6. Et c. 5. §. 1.* & tum sequitur das Priorität-Urtheil, ubi secundum tempora & privilegia cuique creditori suis assignatur locus, quem ordinem exposuit *Brunn. tot. c. 5.*

§. 19. Gravati possunt appellare ad Superiorem, *Brunn. c. 6. §. 1.* (2) Si ab uno articulo sententiæ contradictor appellat, tota causa ad Superiorem remittenda est, *ibid. §. 3.* (3) Si unus creditorum appellat, reliquorum jura executioni mandari debent, qui vero cavent de damno, quod appellanti forte contingere posset, *d. c. 6. §. 4.*

§. 20.

§. 20. Executio ita fit, ut illi, qui priores hypothecas habent in immobilibus, ad illas remittantur, *Brunn. c. 7. §. 1.* & tum bona æstimantur per peritos artis, (cui taxationi etiam creditores interesse possunt), *d. c. 7. §. 2.* quo factò, in arbitrio creditoris est, an pro illo pretio rem æstimatam sibi habere velit, *d. c. 7. §. 3.* Si nolit, sub hasta venditur, *ibid. §. 4.* Ad licitationem admittuntur omnes, etiam liberi debitoris, si ab hæreditate abstinent, non ipse debitor, *ibid. §. 8.* Non vero acceptatur licitatio infra dimidium taxæ, *d. c. 7. §. 5.*

§. 21. Tres solent esse termini licitationis, *Brunn. d. c. 7. §. 6.* Et 7. Qui in ultimo termino majorem offert summam realiter, præfertur, *d. c. 7. §. 9.* Si plures idem pretium offerunt, præfertur creditor extraneis, inter creditores cognatus, vel qui majorem summam habet, inter æquales, qui primus licitatus est, *d. c. 7. §. 11.*

§. 22. Si non invenitur emtor, creditores in solutum tenentur accipere bona, *d. c. 7. §. 14.* nec datur debitori facultas reluendi, *ibid. §. 17.* aliquando tamen beneficium competentix ei competit, *ib. §. 20.*

§. 23. Evictionem nec Judex præstat, nec creditores. Sed ipse debitor, *ibid. §. 18.* & creditores in bonis a debitore postea quæsitis jura sua retinent, *Stryk. ad d. c. 7. §. 21.*

§. 24. Contraria sunt: (1) Exceptio nullitatis, si ea probatur, *c. 7. §. 24.* (2) Remedium *L. 2. C. de Resc. vend. Vid. supr. L. 18. tit. 5. qu. 11.* (3) Non propter instrumentum noviter repertum: nisi in causis, supra *L. 2. t. 15. q. 14.* recensitis. Vid. *Stryk. ad d. c. 7. §. 26.* (4) datur Restitutio in integrum, si pupillus, ecclesia &c. saluum regressum non habent, *d. c. 7. §. 27.*

Coronidis loco paucis examinabo quæstionem: An, moto concursu, ille, qui se rei dominum ait, eamque a concursu separari petit, in termino liquidationis comparere, & cum reliquis creditoribus jura sua disceptare debeat? Resp. Judex ad hujusmodi implorationem & domino, & creditoribus diem condicit. Si jam cognita causa constet, rem jure dominii ad implorantem pertinere, statim ei res restituenda est, nec ille finem concursus expectare tenetur, *Brunn. de Conc. cred. c. 2. §. ibique Dn. Stryk.* Si vero contradictor (vel creditores) neget dominium, justamque illud negandi causam alleget, remittitur ad reliquos creditores, ac jura sua in termino liquidationis deducere, *Brunn. d. 1.* & sententiam prioritatis expectare tenetur, *Brunn. d. 1. c. 5. §. 5. Et seq.*

Cocc. J.C. P. II.

Rrr

At-

Atque ita in contradictorio iudicatum in Curia Halberstadiensi in causa Contradictoris des Achillischen Concurſus, contra den Magiſter Achilles, Menſe Jan. 1707.

Equidem acriter de eo diſputatum fuit in eadem cauſa: dominus enim coram Commiſſione jura dominii prius examinanda, interim vero concurſum ſuſpendendum eſſe, putavit. Rationem allegabat, quod præjudicialis hæc eſſet quæſtio, quænam bona ſunt creditoris, ratione quorum ſuper prioritare diſceptari debeat; hæc prius decidendam, bonaque debitoris a rebus alienis ſeparanda eſſe.

RESP. Iniquum foret, ſi ob hæc dominii quæſtionem Concurſus ſuſpendi & ſinguli creditores hujus litis eventum expectare tenerentur. Tutius eſt, hæc ipſam cauſam reliquorum creditorum diſceptationibus jungere, & utranque una prioritatis ſententia decidere. Atque ita in contradictorio iudicatum in dicta cauſa.

LIB. XLII. TIT. VI.

DE SEPARATIONIBUS.

QV. I. Quid ſit Jus ſeparationis, quibus competat, & quando ſiniatur?

RESP. §. 1. Separatio eſt jus creditorum ſeparandi bona defuncti & hæredis, quæ non ſolvendo eſſe ſuſpiciuntur, L. 2. §. 1. L. 4. §. 1. L. p. pr. h.

§. 2. Jus hoc datur omnibus defuncti creditoribus (quales etiam ſunt legatarii, l. 6. pr. h. item hæredes, quibus defunctus debuit, pro parte, ex qua non ſunt hæredes; non quibus natura tantum debetur, L. 10. de V. S. nec liberi ratione legitimæ; quia hæc non intelligitur, niſi deducto ære alieno), petentibus, etiam, ubi id neceſſe eſt, hypothecariis, L. 4. pr. h. l. 7. C. de Bon. aut. Jud. poſſ. l. 1. §. 16. h. Vid. qu. ſq. Eſt creditorum (α) ſint inſtituti, & ſic factum defuncti præſent; quia teſtator non magis uti prohibuit hoc beneficio ac Falcidia, d. L. 7. Eſt quoque (β) non debeatur pure, L. 11. de V. S. L. 16. §. 1. Qui & a quib. quia cautionis inſtar eſt in futurum, L. 4. pr. h. Sed & eſt (γ) quidam non petant; quia hi inter creditores hæredis numerandi, L. 1. §. 16. h. nam non petita ſeparatione ſunt creditores hæredis.

§. 3. Non ergo datur hæredis creditoribus, l. 1. §. 2. h. Ratio differentiæ in eo conſiſtit, quod hæres ſuo jure adire poſſit hæreditatem, etiam damnosam, nec creditores ejuſ id impedire poſſunt; quia libere poteſt adire, & ſe obligare adeundo, ſeu quaſi contrahendo, ac ſuc-